

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

9. ÅRGANG

1. FEBRUAR 1937

NUMMER 3.

Guds ord har fremgang

Brev fra Dørum og Karlson

Fra det daglige misjonsarbeid. Åpne dører — Men hvor lenge?

Yüan Shih Hsien Hopel.
N. China.
1. januar 1937.

Elskede venner!

Vil på årets første dag sende våre venner og Misjons-Røstens leserne en hilsen herfra.

Så har vi da atter igjen trådt inn i et nytt år. Ingen av oss vet hva som vil møte i de kommende dager, men hans nåde vil være oss nok for alle behov. Som dagen er, så skal vår styrke være. Takk og lov!

Idag tidlig på morgenen, mens månen ennå lyste, stod våre kinesiske venner ute i gården og sang en sang som passet for det nye år. I en fart kom vi op av sengen og fikk klædt på oss, og så ut for å takke dem for deres hederbevisning. Det var så vakert å se dem stå der under den blå himmel, mens månen kastet sitt lys over dem.

Ja, idag får vi ikke sitte stille. Det er rett som det er så kommer der noen for å hilse på oss. De løfter sine hender og sier de: «Hsin-hsi-ping-an» (ny glede og fred).

Igår aftes hadde vi et litet møte hvor vi søkte å minne om alle Herrens velgjerninger i det år som nu svant. Etterpå hadde vi brodsbrytelse og det var en salig stund, hvor Guds ånd var oss så nær. Ja, det er dyrebart således å få minnes vår herlige forløser, som kjøpte oss fri fra syndens slaveri.

Juledagen hadde vi møte og kineserne hadde ordnet det så at etter møtets slutt skulde de ha fellesmåltid. De kom inn fra landsbyene — noen kjørte og andre kom gående. Vi hadde et ganske godt møte hvor vi fikk utrope det herlige budskap.

Så her en dag hadde vi bespisning for fattige og over hundre mennesker fikk spise sig riktig mette. Vi sendte ut billetter dagen i forveien til de fattige her i byen, men det kom nok mange flere enn de som hadde billett; men heldigvis hadde vi kokt så megen grøt at det strak til så alle, både unge og gamle blev rikelig forsynt. Enkelte av våre venner sender sine gaver og sier ifra at de ønsker at noen fattige stakkarer skal bli hjulpet og da søker vi å hjelpe der hvor vi tror det behøves aller mest. Således har vi da skaffet endel varme vinterklær til noen fattige barn, så de ikke behøver å fryse i vinter.

Ja, det er mange hull å putte i, så Herren velsigne de venner som også kommer de fattige ihu.

I denne uke blir her åpnet en

ny utpost. Det er en landsby som ligger 25 mil herfra. De gjør selv istand alt med hensyn til rum for møtene og hvad der ellers er bruk for, så vi har bare å gå dit og vidne for dem om Herren. Det er godt for alle dere som åpnes, og måtte sæden som blir utsådd i den by, spire og bære rike frukter til Jesu ære.

Ellers med hensyn til møtene, så går det almindelig. Gleder og skuffelser om hverandre. Man kan ikke si at alt er bare glede og heller ikke si at alt er bare skuffelser. Nei, ut på hedningemarken blir det begge dele. Dog er det herlig å få være Mesterens sendebud, og få være med å redde sjele. Det er ikke sikkert at vår arbeidstid herefter er så lang, men Herren vil hjelpe oss å benytte tiden vel.

Her kom en gammel kvinne til stasjonen for en tid siden. Hun var så døv og hadde slik en sus i hodet. Nu mente hun at vi kunne gjøre henne bra. Vi forsøkte å rope inn i hennes ører og så vi ikke kunne gjøre noe for henne. Men Jesus vil frelse din sjel. Hun følte ingen nød for sin sjel, men om hun bare kunde bli frisk, det var det hun vilde. Vi ropte i hen-

nes ører og forklarte henne at det var mere nødvendig at hennes sjel blev frelst. Det syntes rent håpløst ut. Så bad vi Herren miskunne sig over henne og hjelpe henne, så hun kunne få høre evangeliet, om hun siden kunne komme til virkelig omvendelse. Hun er nu nok så meget bedre og kommer til møtene. Enda fatter hun ikke evangeliets hemmelighet; men hun er så begeistret for oss to, som ikke gjør noen forskjell på ung og gammel. Dette er nok en ypperlig lære, mener hun. Stakkars gamle kvinne! Vi føler så for henne og vår bønn er at hennes hjerte må bli åpnet så hun må få se Jesus som sin virkelige frelser. Venner bed for henne.

Ja, bed for arbeidet. O, må vi få en rik innhøstning av kostbare sjeler!

Her har vært en riktig spennende tid idet presidenten for den militære kommisjon, som er Chinas leder, blev tatt til fange. Det så meget alvorlig ut, og vi tenkte at det muligens blev opstyrt her i byen da vi har en hel del soldater som før har hørt inn under den general som gjorde revoluten. Men Herren har hørt sine barns bønner og alt har gått over. Pris skjæ Gud!!

Så vil vi da få ønske alle Misjons-Røstens leserne et riktig velsignedt nytt år. La oss møtes innfor nådens trone og nedbede velsignelse over hverandre.

Eders for China

Margrete Dørum, Hilma Karlson.

Fra vekkelsen i Chaco

Brev fra Berger N. Johnsen

Indianerne holder fast ved evangeliet

Embarcacion, 11. desbr. 1936.
Kjære broder Iversen.
Har mottatt kr. 175.00 fra min kasserer, som er kommet inn ved Misjons-Røsten. Mange takk for pengene. Vil herved få takke alle givere som jeg ikke kan nå på annen måte. (Ialt er sendt 650.00 kroner. Red.)

Jeg var ute ved Pilcomayo for to uker siden en liten snartur. Det er jo blitt en del mindre folk der nu. Indianerne hadde vanskelig for å finne ville frukter nok og så slog fisket feil, så flere måtte reise. De måtte til et sted hvor det var frukter. Evangelisten er snild, men det skal megen takt og visdom samt Guds nåde til å lede så mange. Vi må visst dele folket slik at vi får to misjonsstasjoner derute. Vi får prøve å finne et sted hvor det er godt for frukter og hvor det er anledning til å fiske. Det bør også være anledning til åkerbruk. Men det er meget arbeide med å bryte sig mark, så det går langsomt og så må det settes op gjerdet m. m.

Folket sa: Kom igjen.

Jeg må ha bil, det blir ingen orden på det før. Jeg reiser 90 kilometer med tog til Manuela Pedraza og derfra med bil resten.

Det tok 15½ time å komme frem med bilen og vi brukte 55 liter bensin på reisen ut til floden og nesten like meget tilbake igjen. En broder ga mig den reisen fritt med sin bil. Man blir så trett etter reisen så det blir ikke så meget utrettet på en slik snartur. Jeg skulde ha vært over på Paraguay-siden og talt med de militære myndigheter der, men tiden rakk ikke til. Her går jo ingen biler og det er vanskelig å komme ut og hjem igjen. Dere kan tenke selv at en 5000 kilometers reise og i urskog er ingen lek. Det kan gå an for dem som kan ha en stor tjenerflokk med til å hjelpe sig, men en som må hjelpe sig selv med alt er det ikke greit. Indianerne duer ikke til å koke engang.

Det er kommet en masse Tobainianere hit nu. Det kommer flokk etter flokk om dagen, trette og utarmet, etter ca. 2 ukers reise. De har med sig kvinner og barn og alt hvad de eier. En gammel kvinne kom bærende med et stort lam på ryggen. (Efter hvad vi forstår kommer de fra Pilcomayofloden. Red.) Det hjelper jo litt at noen reiser, da får de som blir igjen bedre forhold.

Møtene var riktig gode derute. Vi benyttet den nye skolebygning som ligger vegg i vegg med mitt nye rum. Mitt rum var også så pent, enda det bare er gjort av grener og kvister og tettet med jord. Gulvet er også av jord. Det er festlig når «pastoren» kommer — de kaller mig «pastor» alle sammen. (Ja det kan de også gjøre med rette, for jeg heter Berger og på fransk betyr det hyrde).

Da vi kom dit i nattens mørke kom de alle sammen for å hilse på mig. Det var som om de dukket op av jorden. Det var duren av motoren som kalde dem sammen — og så stanset den jo ved skolehuset. Ja, det er herlig å reise ut i urskogen og finne en forsamling av glade kristne og se et stort hus proppfullt av glade, jublende indianere, som synger av hertes lyst om sin glede.

Ja her er jo meget å gjøre med alle nykommerne. De må skaffes arbeide og få noe som kan betale sig; for alle vil jo snytte disse stakkarer og slippe dem nokne og utarmede fra sig. Ja, de kan tro at man må være våken og omtenksom for å greie det.

Her har vært en tørketid på 9 måneder og vi venter meget på regn. Det er så stekende varmt at en er nesten som en vaskefille. Når kvelden kommer er det ikke stort å skryte av med mig. Det er jo ikke så rart heller. Jeg

Shaw om kristendommen.

Den berømte engelske forfatter Bernhard Shaw, som forleden fylte 80 år, skriver:

Hvorfor ikke prøve kristendommen overfor tidens store nød? — Spørsmålet kunde synes håpløst, efterat vi snart i 2000 år har fulgt det gamle råd: Ikke Kristus, men Barabbas.

Men det begynner å se ut, som om Barabbas har spillet fallitt. Kristus har ikke spillet fallitt; for ingen har ennå vært klok nok til å prøve hans vei. Kristi lære har jo i hele dette tidsrum aldri vært tatt i bruk, hverken når det gjaldt de politiske eller almindelige sociale spørsmål.

Men jeg er villig til å innrømme, efter at jeg i 70 år har betraktet verden og menneskeheten at jeg ikke ser noen annen vei ut av verdens elendighet enn den, som Kristus vilde ha anvist om han skulde ha optatt en moderne politikers arbeide. A ville styre verden uten religion er umulig.

—

På rette sted.

Der fortelles om John Wesley at da han engang prekte for en forsamling av hoff-folk og adelsmenn, brukte han til tekst de ord av Johannes den døper: «I øgleunger! hvo lærte eder å fly fra den kommende vrede?» Det var

på en tid da laster av alle slags hersket i samfundets øverste klasser. Idet Wesley gikk ut av kirken, var der en sint hoffmann som sa til ham: «Den preken skulde ha vært holdt i Newgate tukthus». — «Nei», sa Wesley, «min tekst vilde der ha vært: Se det Guds lam, som bærer verdens synd!»

En martyr.

Den russiske predikant N. V. Odinzov i Moskva døde i høst i Jaroslavl-fengsel. Han var kjent som en edel personlighet, en god predikant og en vis leder. Mens forfølgelsene raste i 1924 og 1928 var han i utlandet, men vendte tilbake til sitt land. For, sa han, «hos mine brødre, som har gitt mig sin tillit, vil jeg være, arbeide, stride og, om Herren tillater det, også dø».

Som predikant var han også i tsartiden ofte utsatt for trengsel og farer, og efter revolusjonen fikk han som mange andre van-

dre lidelsens vei. Det fengsel hvor hans livsdag tok slutt, ansees som Russlands hårdeste straffeanstalt. Han var baptist.

Kagawa er blitt blind.

«Fra Japan meldes at Kagawa er blitt blind.

Kagawa er en av verdens merkkeligste personligheter og en ivrig kristen.

Han arbeidet for dem som levte i slummens mørke, og ofret sig for å vinne disse for Kristus. Under dette arbeid fikk hans helse bred en knekk, og hans syn blev svekket. Nu er han helt blind.

«Budbæren»

som er organ for Den lutherske Frikirke i Norge, har skiftet redaktør ved nyttår. Bladet har i det siste vært redigert av en komite, men nu har ungdomsskoleforstander Paul Solberg, Stavern, overtatt redaksjonen.

«Kineseren»

som er organ for Kinaforbundet, har nu fått nytt navn og nytt format. Det heter nu «Utsyn».

Baptistene

har i hele verden, utenom Russland, 11 654 881 medlemmer. De har 7 977 378 søndagsskoleelever.

Foruten de mangfoldige åpenbart falske læresystemer, som spiritisme, teosofi, Christian Science o. s. v., o. s. v., som har så voldsmot fremgang blandt de såkalte kristne folkeslag, har vi modernismen, den «liberale» teologi, som sikkert har formådd å undergrave troen hos millioner.

Men Satans kraftige virksomhet har ikke innskrenket sig til disse ting. Den moderne overtro, som bl. a. har gitt sig utslag i maskotdyrkelsen, er et meget viktig ledd i denne virksomhet. Det samme gjelder djevletilbedelsen, som vi får så mange rystende beretninger om, både fra Amerika og Europa.

Det som for mig står som det tydeligste tegn på den onde sædmodning er imidlertid menneskeforbudelsen, som har grepet, ikke bare større eller mindre grupper av enkeltpersoner, men hele nasjoner. Enten det gjelder Lenin i Russland, Mussolini i Italia eller Hitler i Tyskland er det en god prøve på hvad Satan kan drive det til når hans representant i en nær fremtid setter sig i Guds tempel og gir sig selv ut for å være Gud.

S.

SPREDTE FELTER

Fra Balsfjord

«Herren er vår tilflukt og vår styrke, som hjelp i trengsel funnen såre store».

Her i Balsfjord lever vi ved Guds nåde i Jesus Kristus og får være hans barn dag for dag. Nåde over nåde. I oktober reiste vår forstander H. Ellertsen en tur sydover med evangeliet. Han kommer sansynligvis ikke hjem igjen før utpå våren. Søndag 22. november hadde menigheten sin årsfest. Br. Gamst og Lyngmo var kommet hit samme dag, og var her til fram imot jul. Det var en herlig dag i Guds forgård. Og dessuten hadde vi den glede å se at huset vårt er helt betalt nu. Straks etter årsfesten kom br. og str. Mathisen hit. De har virket her til stor velsignelse og til menighetens oppbyggelse. — Men idag (den 17—1—37) reiste de fra oss igjen. Så nu for øieblikket er det ingen predikende brødre her blandt de frie venner.

Guds folk, la oss våkne op, og ikke oss lysets våben. Snart kommer han som komme skal og han skal ikke dryge, ti folket har nådd sine synders mål, og råtten-skapan har tatt overhånd.

En hilsen til alt Guds folk med Rom. 12, 9—21.

Paul Stensland.

Hilsen fra Fjelds

Kjære misjonsvenner. Fred! Vi vil hermed ønske alle et godt år, med takk for alt under året som gikk.

«I Kristus Jesus gjelder hverken omskjærelse eller forbud noget, men bare tro, virksom ved kjærlighets». (Gal. 5, 6.)

Vi har nettop mottatt brev fra kineserne som er på stasjonen i Pai Hsiang, med takk for underhold som er blitt sendt dem siden vi kom til Norge, og hvor de forteller om at Gud har gitt dem gode møter under julen og

holdt sin beskyttende hånd om dem hele tiden.

En gammel broder som var meget syk da vi reiste og som jeg hadde anledning til å besøke just for vår hjemreise — han bodde i en landsby hvor vi har hatt faste møter flere år — er vandret bort for alltid å bli med Jesus.

Uroligheten i China har jo medført vanskeligheter; men ellers fredfullt over traktene der. De ber om våre forbønner og vi er ganske klar over at det er alene Gud som er mektig til å gi fred i hjerter og hjem. Ja, i sin nåde også gi folket fred når de søker ham av hele sitt hjerte. Vi vil fremdeles være med å bære dem frem for Gud i bønn til ham som har sagt: «Skulde da ikke Gud hjelpe sine utvalgte til deres rett, dem som roper til ham dag og natt, og er han sen når det gjelder dem?»

Vi er nu her i Bergen hvor der denne uke holdes møter hver kveld som en spesiell ungdomstake. Vi gleder oss over å se Herrens velsignelse hvile over møtene og Gud virker ved sin gode hellig ånd trang i hjertene å søke Gud. Det er jo herlig å kunne nå så mange som mulig av de unge, og vi tror at Gud selv ønsker å samle dem inn til ham, som er sjelens hyrde og tilsynsmann, vår frelser Jesus Kristus.

Bergen 20—1—37.
Hjertelig hilsen eders
Karl og Jens Fjeld.

Nyttårshilsen

Til Misjons-Røstens redaksjon, Sarpsborg.

Guds fred!
Takk for Misjons-Røsten som kommer regelmessig. Jeg leser den alltid med stor interesse. Det er en gave til Guds frie folk at et sådant upartisk misjonsblad utgis. Jeg ønsker bladet en ennå større lesekrete.

Atter er et år gått og vi ser tilbake på det svundne år med takk nemlig hjerte. «Hittil har Herren hjulpet». Sikkert er det en bønn

her, at han sier i 4. 37: «Bruk aldri forbindelse under sykdom.»

Også makt til å drive ut onde ånder nevnes. I 16. 22 leser vi: «Stor og allmektig i sine gaver og forunderlig er den hellige ånd ... en annen gives makt til å fordrive fiendtlige ånder.»

La oss tilslutt fra dette skrift citere litt fra 17. 37: «Dersom du tror får du ikke alene syndernes forlatelse, men gjør også overmenneskelige ting. Måtte du også verdiges profetiens gave. Troen er et utstrakt verk. ... Vil alltid gi dig alleslags nådegaver, dersom du ikke bedrøver ham ved synden.»

Vi må takke Herren for sådanne klare åndelige vidnesbyrd fra denne så vanskelige og spente stridens tid. Kyrillos stod sikkert ikke alene, men slike vidnesbyrd blir stadig mattere og mattere. Istedenfor den frie ånds virksomhet, støpes alt i embedsmessige og liturgiske former og ånden bedrøves og utslukkes.

Går vi atter et halvt århundrede frem i tiden til år 400 treffer vi Krysostomos, en edel biskopskikkelse, en fremragende predikant, som skriver noen ord der ikke akkurat omtaler foreliggende tilfeller av tungetale, men gjør det sansynlig at han ikke var helt ubekjent med dette fenomenet: «Hvem som helst der blev døpt i apostlernes dager, begynte enn videre å tale i tunger. For efterat de var overgått fra avguderne uten noen klar kunnskap om eller erfaring i skriftene mottok de straks nden, ikke slik at de så ånden, for den er usynlig, men Guds

som vi alle ber; Gud, jeg vil i det nye år innvie mitt liv ennu mer i arbeidet. «Ta mig, helliggjør, renn mig, dan mig, fyll mig og bruk mig, Jesus gjør du det nu.»
Døren på misjonsmarkene er åpne, men hvor lenge? Derfor må alle være med i det store misjonsarbeide nu. Mine tanker går ut til folket i Argentina. Vi vilde så gjerne vært der nu, men vi er enda her og holder på med for-

beredelse for vår utreise.
Venner, kom oss ihu innfor nådens trone!
Ønsker hermed red. og Misjons Røstens lesere et velsignet år 1937.
Hjertelig broderhilsen
Rolf Westlie,
misjonskandidat.
Fridtjofs vei 57, Lille Toyen, pr. Oslo.

Kvitteringer.

Schrödermisjon.
Innkommet fra 1/1—31/12—36:
Misjonsmeter i Møllergangen 38 kr. 902.39
Cecilie Sørensen, Oslo > 166.66
Kvinnefor. Logen, Moss v. fru Larsen > 400.00
Misjon Haslum v. Nils Horni > 325.43
H.A.J. til evangelist > 240.00
Misjon til evangelist v. Hans Johansen > 245.00
Misjon Eidsvold v. Ludv Furulund > 527.00

Tilsammen kr. 2806.49
hvorfor herved kvitteres med hjertelig takk til enhver enkelt giver.
Regnskapet er oppgjort og revidert.

Ludv. Furulund, Hans Johansen, Nils Horni.

Men la oss gjøre det gode og ikke bli trette, ti vi skal haste i sin tid, såfremt vi ikke går trett.
Med broderhilsen
A. Toftner,
Sofienberggt. 16^r, Oslo kasserer.

Til søster Schroder og barnas hjemreise
er der ytterligere innkommet:
Håbet, Eidsvold kr. 22.02
Anonym > 100.00
Do. > 35.00
Misjon Eidsvold v. Ludv Furulund > 115.25

Tilsammen kr. 272.27
som vi har mottatt med hjertelig takk.

Det gjenstår nu kr. 2228.89 og vil vi få opmuntre vennene til å være med i denne sak, til det hele blir betalt.

A. Toftner,
Sofienberggt. 16^r, Oslo, kasserer.

Berger N. Johansen, Argentina.
Efternevnte kvitanser for innkommet til misjonær Berger N.

Fra Finnmark

Så er da atter et år runnet ut i det uendelige dyp av fortid.

En merkepel er atter reist om Guds usigelige trofasthet og nåde.

Det nye år gikk inn under kanonernes torden, mørke skyer hviler som aldri før over landene. Mange steder engstes menneskene i fortvilelse, når de ser «havet» og bølgene bruse!

Herren er døg den samme. Midt gjennem brusen høres enn idag Herrens midte kjære rast:

«Eder» hjerte forferdes ikke! T. o. på Gud og tro på mig!»

Hvor det er usigelig deilig. Guds folk har intet å engstes for da de vet at forløsningen stunder til.

Det svunne år har tross vanskeligheter vært et meget godt år og det har gledet oss også i dette år å se sjele bøiet for Jesus.

Jeg kom hjem- like før jul. En voldsom storm raste just da over traktene. Herren holdt dog sin hånd over mig så jeg tross alt fikk komme til mine kjære også denne gang.

Kommen hjem gikk jeg straks igang med å stille til julepakker. Det var nemlig kommet en hel del tui til utdeling til trengende. Tiden blev benyttet vel, så også i år var det mange som fikk pakke til jul. Da det blev så liten tid, blev det dog noe som først blev utdelt efter jul. Alle som mottok noe var dog i år særlig takknemlige. Særlig gledet det oss å få glede

barna med litt godt varmt tui. Nu er da alle fester over og små og store atter kommet til ro; alle er vi dog mange minner rikere enn før og vi er enige om å sende eder alle som var med også i år med materielt og åndelig hjelp i form av forbønn vår hjerteligste takk. Takk til eder som sente tui til trengende og takk til eder som husket på oss personlig med reise-penger m. m.

Forholdene her oppe er fremdeles vanskelige, det har derfor gledet meget å se eders trofasthet, og vi vet at dagen kommer da lønnen skal utdeles. Da vil de som var ved toiet få dele likt med dem som stod i striden.

Heroppe er det fremdeles åpne dører og vi vil fremdeles gå inn der Herren åpner og redde sjele for Herren før natten kommer da ingen mere kan arbeide.

Jeg er nu atter i ferd med å reise til Troms fylke. Jeg var der før i høst og Herren var god, så vi også der fikk se noen komme over på Herrens side. All sere til Jesus, der gir seier ved sin ånd og sitt ord.

Vær fremdeles med i bønn. Vi venter nye seire og ber om vekkelse for hele vår landsdel. Må Herren for Jesu skyld la det skje. Hjertelig hilsen og atter takk for forbønn og all hjelp i det år som svant.

Eders
Thea og Oskar Gamst.

gelsler for å motta gavene innbefattet at de hadde renset sine sjeler ved ordet og levde i overensstemmelse med logos vilje.»

Cyprian, biskop i Kartago, død 258, sier: «Når vi besverger de onde ånder, så vikar de straks og må forsvinne fra de besattes legemer. Da kan man se hvorledes de piskes, kveles og ved tiltagende pine martres. A, hvor de hylar og skriker og ber, ja tilstår hvorfra de kommer og hvorhen de går. De forsvinner enten med det samme eller litt efter litt, alt eftersom den lidendes tro og hjelperens nåde bidrar til det.»

I hans skrift «til Donatus» kap. 5 leser vi også følgende karakteristiske ord:

«Når du holder fast ved uskyldighetens og rettferdighetens vei, når du skrydd frem på din gang med faste trin uten å falle, når du henger dig ved Gud av alle krefter, og av ganske hjerte, når du kun er hvad du har begynt å være, så vil åndelig makt forlene dig i samme grad som åndens nåde tiltager i dig. For i mottagelsen av de himmelske gaver er det ikke som tilfelle er med de jordiske velgjerninger, noe mål eller noen innskrenkning. Andens rike strøm opholdes ikke ved noen grenser og ikke ved hemmende skranker bunnet innenfor et visst avmålt rum. De flyter vedvarende, velder frem i overflod. Kun at vårt hjerte måtte tørste og være åpent. I samme mål vil bringer troens mottagelighet derhen, i samme mål øser vi av den overstrømmende nåde. Derfra får vi nu evner til i avholdende kysk-

De to beste i sitt slags!

A.S.O.G. FJELDFHEIM, Bergen

Johnsen, Argentina for 4. kvartal 1936.	45.00
Ubenevnt, Mandal	5.00
Elvind Royndal Øifjeld	25.00
L. og S. Minde st., Wergeland	5.00
Ingeborg Hoyer, Naresstø pr. Arendal	15.00
O. K. Myhre, Hyggen, Reiken	175.00
Misjons-Rosten, G. Iversen (Til bil)	10.00
Kirsten Larsen, Arupsgt. 1, Drammen	10.00
Ingebjør Tvedestrand, Tvedestrand (til bil)	10.00
Anders Drangevoll, Voststrand	20.00
E. Johannson, Gresvik pr. Fredrikstad	30.00
Fra en br. i Drammen	25.00
En str., Gol, (til bil)	10.00
Ingeborg Hoyer, Naresstø pr. Arendal (til bil)	5.00
Holmsbu Kvinneforening v. Signe Iversen	150.00
M. og T. Abrahamsen, Skavestad, Sandefjord	50.00
O. Knudsen, Hesby	20.00
Enkefru Anne Strånd, yttre Siljord, Telemark	10.00
Kirsten Larsen, Arupsgt. 1, Drammen	10.00
S. H. Lunde, Telemark	10.00
Martha og K. Olsen, Langesund	10.00
Ubenevnt søster i Holla, Telemark	5.00
Ase Lona, Bø, Telemark	50.00
O. K. Myhre, Hyggen, Reiken for 1. og 2. kv. 1936	20.00
Fru H. O. Goll 10 og fra venner i Goll 10 v. Anne Østgård, Goll, tils.	20.00
Ingebjør Kåsa, Heddal, f. t. Kvitseid, Telemark	20.00
L. og S. Minde st. Wergeland, Bergen	25.00
Tilsammen kr. 780.00	

For ovenstående beløp kvitteres og takkes hjertelig. Må Herrens virkelige velsigne eder for hvad I gjør for hans sak i Argentina. Hold ut i tro, Jesus kommer snart og da skal han betale

enhver efter hans gjerning. Med broderhilsen
H. H. Sonstebø,
 kasserer.
 Oterholt, Bø, Telemark.

Dorothea Klem, Børselv.
 Der er i året 1936 innkommet til Dorothea Klem, Børselv, Finnmark:

Misjonsmatene Knofsgt. 6, Drammen	kr. 525.28
Søstremisjon Knofsgt. 6, Drammen	137.78
Barnemisjon Knofsgt. 6, Drammen	35.00
Ubenevnt, Mjøndalen	10.00
Ubenevnt, Drammen	5.00
Str. R., Drammen	34.00
Forsamlingen Betel, Espeland st.	85.00
Innsamlet til grønnsaker sendt nordover	25.50
Med hjertelig takk i Jesu navn.	
N. Danvik pr. Drammen, 21. januar 1937.	

Thora Finnerud.

Til misjonær Desmond, India.
 Fra søsterringen i Stavanger ved Hanna Pedersen kr. 30.00.

Til Berger Johnsens bil.
 Fra Johs. Larsen, Holmsbu kr. 5.00.

Hjertelig takk. **G. Iversen.**

Våre ord

Av pastor Fredrik Wisløff.

Skriften sier om vår tunge: «Tungen er et lite lem, og taler dog store ord. Se en liten ild, hvor stor skog den setter i brann». Også tungen er en ild, som en verden av urett står den blandt våre lemmer. Den smitter hele legemet og setter livsens hjul i brann og settes selv i brann av helvede.» (Jak. 3, 5-6).

Så alvorlige ting sies om vår tunge. Hvor lite vi akter på våre ord. De flyr over våre leber for vi vet av det. Og dog er de som en liten gnist som setter en stor skog i brann.

Det er en tredobbel prøve vi alltid må sette på våre ord: Er de sanne? Er de rene? Er de kjærlige? Hvis våre ord ikke holder denne prøve, må vi bite dem i oss før de er talt. Men her var det tre andre sider ved vår dagligtale som jeg vil nevne.

Guds ord som vits.

For oss som daglig behandler Guds ord, leser det og taler over det, kan faren ligge snublende nær å omgås Guds ord på en lettsindig måte. Vi kan komme til å bruke Guds ord som morsomheter. Det kan jo også passe så fortrinlig inn undertiden, og lokke frem smil og latter.

Men hertil er Guds ord for hellig. Bli aldri så vant med Guds ord at du i din tale trekker det ned og skitner det til.

Der satt en flokk av mine bekjente sammen en dag i hyggelig lag. De drakk kaffe, og en av damene bød om kake. En av dem, som var i riktig godt humør, forsynte sig og takket begejstret: «Jeg skal komme dig ihu når jeg kommer i mitt rike.»

Flere dager etter kom en av de andre bort til denne min venn og sa til ham: «Jeg kan ikke komme bort fra hvad du sa forleden kveld. Det ord som blev talt i min Frelseres forferdeligste øieblikk i alle tiders helligste stunder, ord som betyde en fattig synders evige frelse, brukte du som en vits for å fremkalle latter og morskap.»

Min venn fortalte at efter dette

prøvede han aldri å bruke Guds ord på en lettferdig måte.

A ta Guds navn forfengelig.

En skulde tro at ingen kristen tok Guds navn forfengelig, og det gjør de vel kanskje ikke bevisst, skjønt heller ikke verdslige mennesker tenker vel stort over det når de misbruker Herrens navn. Like fullt må vi våke. Synd er synd, hvad enten vi er opmerksom på det eller ikke.

La mig nevne noen uttrykk som helst ikke burde høres på en kristens leber:

«Helledussen» er egentlig barneskak for: Herre Gud. Man skriver sig for å bruke ordet rett ut, og derfor bruker man det slik som man tenker sig småbarn vil høre. Det kan jo også passe så fortrinlig inn undertiden, og lokke frem smil og latter.

Men her er Guds ord for hellig. Bli aldri så vant med Guds ord at du i din tale trekker det ned og skitner det til.

Der satt en flokk av mine bekjente sammen en dag i hyggelig lag. De drakk kaffe, og en av damene bød om kake. En av dem, som var i riktig godt humør, forsynte sig og takket begejstret: «Jeg skal komme dig ihu når jeg kommer i mitt rike.»

Flere dager etter kom en av de andre bort til denne min venn og sa til ham: «Jeg kan ikke komme bort fra hvad du sa forleden kveld. Det ord som blev talt i min Frelseres forferdeligste øieblikk i alle tiders helligste stunder, ord som betyde en fattig synders evige frelse, brukte du som en vits for å fremkalle latter og morskap.»

Min venn fortalte at efter dette

Troende venner Besøk BANK-KAFEEN
 (Trygve Gabrielsen)
 Ploens gt. 2 b II, ved Youngsveit, Oslo.
 God middag.
 Kaffe og smørbrød.
 Rimelige priser.

Mange slike uttrykk tenker naturligvis ikke på. Man legger heller ikke noe vordt inn i dem, man bruker dem. Men hvorfor ikke undgå dem når man får så ordene egentlig er indirekte bruk av Herrens navn. Slike uttrykk vil ikke dannet dem, ennå mindre kristelig tale.

La oss komme ihu det som bud: «Du skal ikke misbruke Herren din Guds navn, ti Herrens vil holde dem uskyldige som misbruker hans navn.»

Uren tale.

Skal noe være morsomt må det helst enten være et forfølsomt Guds ord eller en lidderlig uttalelse. For den urene er altting urent. Bak forsnaakkelse og klossete trykk hører man straks en annen flau vits, og mangen serverer man selv vitser nær på grensen av det som er morsomt. Hvorfor balansere slik på kanten av veigroften? Før vi vet av det ligger vi i groften. La vår tale være ren. Det er nok av fraser i livet ellers, om vi ikke vil utfordre det onde i oss ved å si sig tale.

Paulus sier strengt: «Utåren og urenhet skal ikke i engang nevnes i blaader.» (Efes. 5-3.)

«Ingen råtten snakk gå ut av eders munn.» (Efes. 4, 29.)

(«For Fattig og Rik»)

NUMMER 4

Fra Brev fra Hvordan mennesk

Mission House U. P. Kjære Misjon Nåde og f... «Herrens di han s... ne evan... har utta... fanger, blinde a... sette u... Aret 193... og vi har... Vi mangl... for tilfulle... rens store... oss person... sjonsarbeid... det flydde... var helt n... for nesten... rask igjen... for oss la... bønn og... Navn! I novem... en 5-6 u... de med... ved tidlig... de tilbakk... sember. Vintert... ledning... striktets... landsbye... rer jo k... vember... så med... til misj... jul. Min... te på or... nok ut... stille v... minste... beløp, frykt... ren om... hånd».... vart ev... e ang... ventar... over 6... vår G... tredob... yttret... midle... regne... te sa... vi se... størr... deren... vår l... Vi h... der, k... kring... kom... de o... vær... få c... Her... fab...

het, i rent sinn, i lutret tale, i usminket dyd, å kunne til deres helbredelse som har plager, tiltentgjøre virkningen av giften i forgiftede tryllemidler, rense avsignde fra deres besmittelse ved å gi dem deres sunnhet tilbake, påbyde de rasende stillhet, de trossige sagtmødighet, ved hårde trusler tvinge de urene omkingsvermende ånder, som senker sig ned i sjelen for å ta den i besiddelse, til bekjennelse, drive dem til å fare ut. ... Hvor stor er denne sjelens makt, hvor mektig dens kraft, ... med herskermyndighet betvinger den den rasende motstanders hele hær.»

Går vi litt lenger frem i tiden til ca. år 350 finner vi om mulig enda mere opmuntrende uttalelser fra biskop og kirkefader i Jerusalem Kyrillos. Han har skrevet bl. a. 24 «Katekeser», som er holdt for dåpskandidaterne for deres dåp, og er en ypperlig kilde for datidens edleste forkynnelse.

La oss hente spredte trekk herfra:

I 3. 4 omtaler han begivenheten i Kornelius hus, da ånden falt over de troende og de talte med fremmede tungemål og profeterte. I 3. 9 utbryter han: «Skjønt var det å døpe med vann, men hvad var det mot å døpe med den Hellige Ånd og ild? Med den Hellige Ånd døpte Frelseren apostlene så «der kom plutselig en lyd fra himmelen som av et fremfarende veldig vær og de begynte å tale med andre tunger...»

I 17. 14 fortsetter han: «Han kom ned for å beklæde apostlene med makt og for å døpe dem. For

Herren sier: I skal døpes med den Hellige Ånd om ikke mange dager herefter. Ikke for en del mottok de nåden, men den hele makt. For likesom de som druknes i vann og døpes, omgives av vann på alle sider således blir disse aldeles døpt av ånden...»

At disse ting ikke bare var en tom teori for ham viser 17. 15, hvor han sier til sine dåpskandidater: «Dette vil nu også komme til eder.»

Se også 16. 26 hvor han taler om da ånden falt i leiren på Mose tid og sier: «Det antydes derved hvad der skulde skje på pinsefesten. Det samme er også kommet ned til oss.» ... På Mose tid blev ånden givne ved håndspåleggelse. Også Peter gir ånden ved håndspåleggelse. Også over eder vil nåden komme når du blir døpt.»

Av skriftet fremgår at han ikke bare underviste om åndens dåp med tegn, men også om mottagelsen av samtlige av de apostoliske nådegaver, eftersom deres tro var. Se 5. 11: «Den annen art av tro er den som gives av Kristus som en særegen art av nåde. En gives visdoms gave ved ånden, en annen tro, nådegave til å helbrede. Her er den tro som er virksom på overnaturlig vis.»

I 10. 13. tales om Jesus som sjelens og legemets helbreder i klare og tydelige ordelag. Han sier da bl. a.: «Har noen legemlige lidelser, så være han ikke tvilrådig, men han må gå hen til ham som er hjælper også i dette tilfelle og derved lære at Jesus er Kristus». Så avgjort var Kyrillos i sin undervisning

BØKER

Følgende bøker kan bestilles hos ekspedienten Sarsborg:

Aida Margareth av Ida A. huus. En ypperlig barnebok. Pris 1.00 + porto 20 øre.

Barnabas brev. Oversatt av biskop B. Støylen. Pris 1.00 + porto 14 øre.

Fra Bodsengslet til presten av Netel N. Pedersen. Boken er et gripende vidnesbyrd om hvad Gud kan gjøre for et menneske. Et vidnesbyrd fra virkeligheten. Pris kr. 1.20 heftet + porto 25 øre.

Våk av M. Støve. Et budskap og et budskap for vår tid. Nedsatt pris 60 øre, porto 14 øre.

Charles Haddon Spurgeon. Kort omrind av hans liv og verk av C. M. Seehuus. Pris heftet 1.25 + porto 0.20.

«Glommen»s trykkeri, Sarsborg